

Sorbus mougeotii FK BÄLINGE E – häckoxel FK BÄLINGE E

Den bästa oxelarten för klippta och friväxande häckar

KORT VÄXTBESKRIVNING

Växtnamn: Sorbus mougeotii FK BÄLINGE E – häckoxel FK BÄLINGE E

Härdighet: Zon 1-5(6)

Växtsätt: Smalt upprätt växtsätt med god förgrening, höjd 5-7 m

Blomning: Vita blommor i maj-juni

Frukter: Tidigt mogna blanka lackröda rönnbär, mognar tidigt och sitter kvar länge

Blad: Bladverket är friskt mörkgrönt med ljusgrå, filthårig undersida, mer smalbladigt än hos oxel. Gulaktig höstfärg, men ej iögonfallande.

Växtplats: Sol-halvskugga. Anspråkslös. Väldränerad jord.

Användning: Till häckar, buskage och vindskydd. Ska ej användas till träd, som uppstammat träd är *S. intermedia* E och *S. austriaca* E bättre.

Övrigt: Motståndskraftig mot skorv. Betas ej av vilt. Tål vind och salt. Tål fuktigare växtplats än *S. intermedia*. Den bästa oxelarten till häckar (både klippta och friväxande) och till buskage.

E-merit: Enhetlig. Härdig. Friskt bladverk. Riklig vacker fruktsättning med röda lysande bär. Motståndskraftig mot skorv - den bästa oxel-typen till häck. Svensk frökälla.

Ursprung: Utvald av Tomas Lagerström, Projekt Svenska Frökällor, SLU, Ultuna (från 25-årig friväxande häck utanför Ultuna).

UTFÖRLIG VÄXTBESKRIVNING

Bakgrund/ursprung

Häckoxeln härstammar från Centraleuropas bergsområden med en utbredning från Pyrenéerna i väster till de österrikiska alperna i öster.

E-materialet härstammar från en större friväxande häck utanför Uppsala. Arten är apomiktisk, vilket medför ett enhetligt plantmaterial.

Beskrivning

Häckoxeln blir 5-7 m hög, smalt konisk med grenar i spetsig vinkel. Skotten är rödbruna.

Knopparna är strödda och spetsigare än på oxel, men i övrigt mycket snarlika med rödbrungröna knoppfjäll, lätt filthåriga.

Bladen är utdraget elliptiska, 10-12 cm långa, grunt parflikigt, vasst tillspetsat. Ett bra kännetecken är också nervens placering på bladflikarna, där häckoxelns är placerad på innerkanten, medan den på både oxel och österrikisk oxel är mer centrerad, vilket framgår av bladteckningen. Bladverket är friskt mörkgrönt med ljusgrå, filthårig undersida. Höstfärgen gulaktig, föga iögonfallande.

Blommor gulvita, i mångblommig sammanhållen skärm. Mycket rik fruktsättning med lysande röda, 0,8 cm långa elliptiska frukter, som mognar redan i början av september. Frukterna sitter länge kvar, ibland under hela vintern, men den vackra röda färgen försvinner efterhand.

Växtplats

Häckoxeln växer bra på lättare jordar men även på tyngre, förutsatt att det är väldränerat. Föredrar ljusa lägen. Arten är härdig till zon 5-6.

Användning

Häckoxeln är i första hand en mycket värdefull häckväxt för såväl höga friväxande häckar som klippta. Den är också mycket lämplig till vindskyddsplanteringar.

Förökning

Arten förökas med frö, som efter 3-4 månaders kallstratifiering sås tidigt på våren.

Övrigt

I plantskolan förekommer häckoxeln endast i följande planttyper: häck och busk.
Etableringsbeskrivning.

Växtbeskrivning/källa

Tomas Lagerström, SLU/Ultuna

Publicerad i Gröna Fakta B12/1993, Växter för framtiden II. Movium/SLU.

Litteratur:

Bean, W. J., Trees & Shrubs hardy in the British isles Vol 4 eight edition 1976-80.

Krussman G. Handbuch der Laubaehölze Band 3 Auflage 1976.